

Biblioteka Sweave w akcji,
czyli
jak pozytywnie zaskoczyc szefa
albo
(niekoniecznie pozytywnie) studentow

czas zabierze:
Przemysław Biecek

Literate programming (programowanie objaśniające) to styl programowania, w którym wymaga się by programy były czytelne i zrozumiałe tak dla komputera jak i dla zwykłych ludzi (czytaj: nie tylko dla nawiedzonych programistów). Pierwsza implementacja powstała w roku 1981 i była opracowana przez D. Knutha.

Plik źródłowy przygotowany zgodnie z tym stylem programowania zawiera instrukcje w języku programowania (początkowo Pascal, później też C, teraz dostępne są parsery dla każdego popularnego języka programowania) oraz opisy czytelne dla człowieka.

Używając pakietu **Sweave** możemy w jednym pliku źródłowym umieszczać komendy R i opisy złożone w \LaTeX .

Zobaczmy plik *przyklad.Snw*.

```
> # Generujemy kod LaTeX'a z plików Snw
> Sweave("przyklad.Snw")
Writing to file przyklad.tex
Processing code chunks ...
1 : echo term verbatim
2 : term verbatim eps pdf
You can now run LaTeX on 'przyklad.tex'
```

Zobaczmy teraz plik *przyklad.tex*.

Zobaczmy teraz plik *przyklad.pdf*.

Zobaczmy plik *przyklad.Snw*.

```
> # Generujemy kod LaTeX'a z plików Snw
> Sweave("przyklad.Snw")
Writing to file przyklad.tex
Processing code chunks ...
1 : echo term verbatim
2 : term verbatim eps pdf
You can now run LaTeX on 'przyklad.tex'
```

Zobaczmy teraz plik *przyklad.tex*.

Zobaczmy teraz plik *przyklad.pdf*.

Zobaczmy plik *przyklad.Snw*.

```
> # Generujemy kod LaTeX'a z plików Snw
> Sweave("przyklad.Snw")
Writing to file przyklad.tex
Processing code chunks ...
1 : echo term verbatim
2 : term verbatim eps pdf
You can now run LaTeX on 'przyklad.tex'
```

Zobaczmy teraz plik *przyklad.tex*.

Zobaczmy teraz plik *przyklad.pdf*.

Zobaczmy plik *przyklad.Snw*.

```
> # Generujemy kod LaTeX'a z plików Snw
> Sweave("przyklad.Snw")
Writing to file przyklad.tex
Processing code chunks ...
1 : echo term verbatim
2 : term verbatim eps pdf
You can now run LaTeX on 'przyklad.tex'
```

Zobaczmy teraz plik *przyklad.tex*.

Zobaczmy teraz plik *przyklad.pdf*.

Składnia wstawki jest następująca:

```
<< argumenty >>=  
kod R  
@
```

Modyfikując argumenty wstawek, możemy określać jak formatowane mają być wyniki.

Np. jeżeli nie chcemy, by wynik wykonania fragmentu kodu był wpisywany do pliku wynikowego, to za argumenty wstawki należy podać *echo=false*, *results=hide*.

Jeżeli wynikiem poleceń R jest wykres, to aby wykres ten znalazł się w pliku wynikowym, należy za argument wstawki podać argument *fig=true*.

```
<<>>=  
print(by(wiek, plec, summary))  
@
```

Wyniki ze wstawek są umieszczane w otoczeniu **Schunk**.

```
\begin{Schunk}  
\begin{Sinput}  
> print(by(wiek, plec, summary))  
\end{Sinput}  
\begin{Soutput}  
INDICES: kobieta  
Min. 1st Qu. Median Mean 3rd Qu. Max.  
23.00 32.00 47.00 46.38 57.00 75.00  
-----  
INDICES: mezczyzna  
Min. 1st Qu. Median Mean 3rd Qu. Max.  
22.00 30.00 43.00 41.97 53.00 74.00  
\end{Soutput}
```


Jeżeli wynikiem wstawki jest wykres / rysunek to we wstawce podajemy argument *fig=TRUE*.

```
<<fig=TRUE, echo=FALSE >>=  
boxplot(wiek plec, data = dane, col="lightgrey")  
@
```

w wyniku przetwarzania stworzone zostaną pliki **przyklad-XXX.pdf** i **przyklad-XXX.eps** a w pliku wynikowym pojawi się komenda

```
\begin{center}  
\includegraphics{przyklad-002}  
\end{center}
```

Jeżeli wynikiem wstawki jest kod \LaTeX (np. używając funkcji `xtable(xtable)`), to we wstawce podajemy argument `results=tex`.

```
<< results=tex,echo=false >>=
library(xtable)
mat=matrix(1:9,3,3,,list(LETTERS[1:3],LETTERS[6:8]))
xtable(mat, caption="Tabela kolejnych liczb");
@
```

w wyniku przetwarzania otrzymamy

```
\begin{tabular}{rrrr}
\hline
& F & G & H \\ \hline
A & 1 & 6 & 11 \\
B & 2 & 7 & 12 \\
C & 3 & 8 & 13 \\
\end{tabular}
\caption{Tabela kolejnych liczb}
```

Do tworzenia raportów przydać może się też funkcja `toLatex(utils)` lub funkcja `toBibtex(utils)` przygotowująca tekstową reprezentację w języku \LaTeX dla obiektu będącego jej argumentem.

Używanie wstawek jest wygodne dla większych fragmentów kodu R. Dla krótkich wygodniej używać `\Sexpr`.

Wynik do wyliczenia w poleceniu `\Sexpr`

\$\$

```
\frac{1-\log(3)}{\sqrt{5}}= \Sexpr{(1-\log(3))/5*5}
```

\$\$

w wyniku przetwarzania zostanie zamieniony na

Wynik do wyliczenia w poleceniu `\Sexpr`

\$\$

```
\frac{1-\log(3)}{\sqrt{5}}= -0.0441007561757451
```

\$\$

- Oczywiście format *pdf* to nie jedyny możliwy format prezentacji wyników.
- Istnieje też możliwość automatycznego generowania wyników w formacie *HTML*.
- Więcej informacji znaleźć można w pomocy dla funkcji *HTML(R2HTML)*.

Problem:

- Przygotowujemy kolokwium dla 100 osób.
- Sala jest na tyle mała, że zagęszczenie studentów przekracza granice pozwalającą na kontrolowanie niechcianej komunikacji pomiędzy studentami.
- Nie chcemy (o ile nie będziemy zmuszeni) terroryzować sali wyrzucając rozgadane osobniki za drzwi.
- Jak przygotować zadania, żeby studenci nie spisywali odpowiedzi od kolegów?

Rozwiązanie:

- Użyj Sweave!